Aruba neemt afscheid van de eerste premier van Aruba, de heer Henny Eman

Deze week nam het volk van Aruba afscheid van Jan Hendrik "Henny" Albert Eman, de eerste premier van Aruba. Vanaf 10:30 uur konden burgers naar Plaza Henny Eman gaan voor de begrafenisceremonie, hun condoleances aan de familie overbrengen en afscheid nemen van de heer Henny Eman.

Een groot aantal hoogwaardigheidsbekleders uit Aruba, Nederland en de voormalige Nederlandse Antillen, evenals een groot aantal burgers, woonden de begrafenisceremonie ter ere van de heer Eman bij.

De rouwstoet vertrok 's ochtends vanaf Aurora Funeral Home richting het AVP-partijgebouw, waar partijleden en sympathisanten de gelegenheid kregen afscheid te nemen van de heer Eman. Daarna vervolgde de afscheidsceremonie en trok de rouwstoet van het partijgebouw naar het Bestuurskantoor en vervolgens naar Plaza Henny Eman, waar de officiële begrafenisceremonie voor de voormalig politicus en partijleider begon.

De ceremonie vond plaats van 10:30 uur 's ochtends tot 16:00 uur 's middags, gedurende welke tijd de gemeenschap afscheid nam van de heer Eman. Tijdens de ceremonie werden kransen gelegd door wijkleiders, en in de middag hielden verschillende personen toespraken ter ere van de overledene, waaronder Wendrick Cicilia en de voormalige premier en broer van Henny Eman, Mike Eman.

De Nederlandse minister van Justitie, David van Weel, en voormalig premier van Nederland en huidige minister van Staat, Jan Peter Balkenende, evenals de voormalige premiers van de Antillen, Maria Liberia Peters en Emily de Jongh-Elhage, waren ook aanwezig.

Na de ceremonie vertrok de rouwstoet naar de protestantse begraafplaats Santana, waar de stoffelijke resten van de overledene werden begraven.

De heer Henny Eman studeerde rechten in Leiden, net als zijn vader, en keerde in de vroege jaren zeventig terug naar Aruba om de AVP-partij nieuw leven in te blazen. Samen met Alicio Quandt en Chibi Croes leidde hij de partij als triumviraat in 1977 naar een zetel in de verkiezingen.

Na de verkiezingen ging Henny terug naar Nederland, waar hij zijn studie afrondde met een scriptie over de Status Aparte. Vervolgens keerde hij terug naar Aruba om zijn politieke carrière voort te zetten.
In 1978 werd Henny Eman verkozen tot leider van de AVP en bracht hij de Status Aparte weer op de politieke agenda. Hij slaagde er niet alleen in zijn partij nieuw leven in te blazen, maar ook zijn geboorteland op de kaart te zetten. In 1986 werd hij de eerste premier van Aruba, nadat hij Nederland en de Antillen had overtuigd van het heilige recht op zelfbeschikking van het Arubaanse volk. Henny Eman diende gedurende drie periodes als premier van Aruba.

Wordt er iets gedaan... *Aan de corruptie onder ministers...?*

We hebben kennis kunnen nemen van de uitgebreide antwoorden van de staatssecretaris voor koninkrijkszaken op een serie vragen vanuit het Nederlandse parlement met betrekking tot de corruptie in het ambtelijk apparaat en de bestrijding hiervan op de autonome eilanden in het Caribisch gebied. De vragen waren uiteraard gericht op wat de staatssecretaris vanuit zijn verantwoordelijkheid van plan was te gaan doen. Zoals te verwachten was de inhoud van zijn antwoorden hetgeen wij al zo vaak hebben vernomen. Dit is niet negatief bedoeld want deze situatie vergt altijd een zekere voorzichtigheid van de bewindsman om niet onterecht het terrein van de autonomie van de lokale regeringen en het justitieel apparaat aldaar te betreden, waar men op elk eiland een eigen verantwoordelijkheid heeft in het bestrijden van criminaliteit, ook die binnen het ambtelijk apparaat. Zoals artikel 43, lid een van het Statuut luidt, heeft elk der landen te zorgen voor "de verwezenlijking van de fundamentele menselijke rechten en vrijheden, de rechtszekerheid en de deugdelijkheid van het bestuur." Anderzijds, en dat komt ook tot uiting in zijn antwoorden, is hij zich bewust van zijn verantwoordelijkheid ingevolge het tweede lid van hetzelfde artikel van het Statuut, om op Koninkrijksniveau op te treden om diezelfde rechten en vrijheden, rechtszekerheid en deugdelijkheid van bestuur te waarborgen, genoemd in het eerste lid en ook herhaald in het tweede lid.

Maar we mogen ervan uitgaan dat de Nederlandse parlementariërs ook op de hoogte zijn van deze ambivalente situatie, waarin een staatssecretaris al snel in de problemen kan komen door te gehaast op te treden. Anderzijds bestaat dan hun ongerustheid over de ogenschijnlijk oneindige serie bewindspersonen op de eilanden die in de problemen komen met justitie, omdat ze nog niet het verschil kennen tussen 'het mijn en dijn'. Hun vraag is dus: wat wordt er concreet gedaan om dit te voorkomen?
Hun ongerustheid is begrijpelijk maar we moeten de zaak van verschillende kanten bekijken. Een ervan is dat het niet normaal is dat zoveel personen op dat hoge overheidsniveau betrokken blijken te zijn bij dit soort misdrijven. Daar kunnen we allemaal mee eens zijn. Een andere kant is dat, in ieder geval in Aruba, gedurende het laatste decennium een groot aantal bewindspersonen betrokken bleek te zijn bij misdrijven gepleegd in hun ambt, maar het ontegenzeglijke feit is net dat justitie tegen hen in het geweer is gekomen... Of moeten e geloven dat het puur toeval is dat het Openbaar Ministerie op die zaken is gestuit? We moeten dus erkennen dat er iets is veranderd en dat alle volgende ministers en hoge functionarissen gewaarschuwd zijn, dat die veranderingen in de laatste jaren ook gevolgen zullen hebben voor degene die nu nog zijn/haar geluk wil gaan beproeven. Degenen die in het verleden diezelfde praktijken hebben gebezigd en nooit in een rechtszaal terecht zijn gekomen hebben toen gebruik gemaakt van het betrekkelijke gemak om corruptie te plegen, maar dat is definitief niet meer zo. Zonder enige twijfel heeft dat te maken met de samenwerking op het gebied van onderzoek die binnen het Koninkrijk bestaat tussen het justitieel apparaat op de eilanden en hetzelfde apparaat in Nederland. Goed werk, maar er ontbreekt nog wat...
Wat ontbreekt is uitgerekend datgene waarvan de staatssecretaris niet meer kon zeggen dan dat in het kader van het Landspakket met de landen wordt gewerkt aan de uitvoering ervan. Dat betreft dan de herstructurering van de administratieve processen die ervoor moet gaan zorgen dat het veel moeilijker zal worden om de corruptie te bedrijven waar we decennialang tegenaan hebben gekeken. Maar we komen dan wel aan op een gevoelig punt: men zit aan tafel met de potentieel volgende kandidaten voor een strafzaak om te overleggen hoe de administratieve processen gestructureerd moeten worden om corruptie te voorkomen, niet uitsluitend van de lagere ambtenaren maar ook van diegenen die betrokken zijn bij het preventieve werk op het hoogste niveau. Kan men rekenen op hun totale medewerking of is het een slecht idee om hen te laten zien hoe het systeem precies werkt? Dus, wat te doen? De personen in de hoogste functies wel of niet betrekken bij dit vertrouwelijke gebeuren? Ons lijkt het antwoord simpel: zij moeten erbij betrokken zijn omdat iedereen in principe van goede wil en integer is, totdat het tegendeel wordt bewezen. Laat hen maar goed op de hoogte zijn van hoe het werkt, want de dag dat er eentje besluit zijn/haar kennis van zaken te misbruiken en wordt betrapt, dan kan hij/zij onmogelijk beweren dat men een misstap heeft begaan uit onwetendheid of onschuld... Dit zal dan ook dienen als bezwarende omstandigheid in hun rechtszaak, met een hogere straf in het verschiet. Maar, we kunnen ons voorstellen dat er mensen zijn die zich afvragen waarom we dit nu zo naar voren brengen. Dat is omdat we al verscheidene gevallen hebben meegemaakt waarin de misdrijf plegende bewindspersoon beweert niet te hebben geweten hoe zaken precies waren georganiseerd. Maar die straf van meerdere jaren gevangenis was omdat hij de leider was van een criminele organisatie, met het duidelijke doel veel geld te verdienen met het misbruik maken van positie en macht. Als burger kunnen we geen corruptie voorkomen die een ander wil plegen, het enige wat we kunnen doen is ons verre houden van elke mogelijkheid om betrokken te raken bij corruptie door te betalen voor iets wat gratis had moeten zijn, als je er tenminste recht op zou hebben. Ons gezamenlijk belang is dat degenen die het openbaar bestuur leiden niet uitgerekend degenen zijn die de corruptie organiseren, met het gevolg dat wie niet betaalt ook niets krijgt... Maar, is dat misschien de reden waarom de hervorming van het overheidsapparaat, om corruptie te voorkomen, zo stroef verloopt?